

Nr 38.

Av herrar **Mogård** och **Lundquist** i Rotebro om pension åt före landstormsförrådsförvaltaren *S. R. N. Leijonberg*.

F. landstormsförrådsförvaltaren Sigwald Reinhold Napoleon Leijonberg, vilken är född den 31 oktober 1869 och alltså nu över 62 år gammal, och som har tjänat staten under en tid av över 20 år, lever nu i mycket små ekonomiska omständigheter, då han hittills icke blivit tillerkänd någon pension.

Leijonberg har varit i aktiv militärtjänst såsom musiker i över 8 år, och därefter har han under en tid av 13 år 5 månader varit förordnad såsom landstormsförrådsförvaltare, därav under mera än 10 år vid Stockholms södra landstormsområde, vilket enligt uppgift har landets största landstormsförråd. Från sin militära tjänst har Leijonberg erhållit de bästa vitsord, och anledningen till att hans förordnande såsom förrådsförvaltare icke förlängdes år 1929 uppgives av de militära myndigheterna hava berott uteslutande därpå, att jämlikt gällande bestämmelser pensionerad underofficer i första hand skall ifrågakomma, då sådan finnes att tillgå; 1929 fanns sådan underofficer, och Leijonberg kunde trots sin stora lämplighet för befattningen icke ifrågakomma att erhålla nytt förordnande.

Fråga har tidigare varit uppe att tillerkänna Leijonberg pension, då han dels hos Kungl. Maj:t själv anhållit därom och dels motion väckts i frågan vid 1930 års riksdag (II: 332). Framställningarna hava emellertid blivit avslagna; av 1930 års riksdag med hänsyn till att landstormsförrådsförvaltarbefattningarna icke kunna anses grundlägga pensionsrätt och till befarade konsekvenser, Leijonberg uppfyllde ej heller då gällande fordringar för erhållande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa.

Det förtjänar emellertid framhållas, att Leijonberg dock levat i den tron att han skulle kunna erhålla pension, och att han av denna anledning år efter år kvarstod i befattningen i stället för att skaffa sig annan utkomst. Förvaltarbefattningen vid Stockholms södra lantrullföringsområde är också på grund av förrådets storlek så krävande, att den icke kan betraktas som en vanlig enkel bisyssla, utan tog den Leijonbergs huvudsakliga arbetstid i anspråk. Sedan förordnandet upphörde har Leijonberg på grund av sjukdom och sin förhållandevis höga ålder icke haft möjlighet att finna annan utkomst.

Vad angår konsekvenserna av ett beslut att tilldela Leijonberg någon pension synas de icke hava någon betydelse, ty dels är det i ytterst få fall som

befattningar av här ifrågavarande fall upprätthållas av andra än pensionärer, i varje fall under så lång tid, att deras innehavare kunna resa anspråk på pension, och dels gäller det här den mest krävande landstormsförrådsförvaltarebefattningen, som finnes i vårt land. Statskontoret tillstyrkte ju också för sin del i ett avgivet utlåtande över den 1930 väckta motionen bifall till framställningen om pension.

Då Leijonberg icke tillhört den indelta armén, är det måhända omöjligt att tillerkänna honom underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, men han räknar dock så lång tjänstetid och har fullgjort så många tjänstgöringsdagar att han i rättvisans intresse måste anses ha rätt till minst motsvarande förmåner som dem, vilka jämlikt 1931 års riksdagsbeslut tillkomma f. d. indelta soldater, som tjänat i 15 år och därunder tjänstgjort 600 dagar.

Sedan frågan om tilldelande av pension åt Leijonberg prövades av 1930 års riksdag har Leijonbergs levnadsvillkor också försämrats: nu är han på grund av sjukdom urståndsatt att försörja sig själv genom arbete, och då han efter frånträddandet av förvaltaretjänsten och det därmed förenade arvudet icke haft någon egentlig arbetsinkomst har han också måst gå ifrån en förut av honom innehavd bostadsfastighet i Spånga, och därvid tillfogats ekonomisk förlust; han är numera medellös.

Vi anse därför skäl föreligga, att riksdagen ånyo till prövning upptager frågan om att tillerkänna Leijonberg någon pension.

Intyg som styrka sjukdomen och medellösheten, samt åldersbetyg komma att överlämnas till vederbörande utskott.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte tillerkänna f. landstormsförrådsförvaltaren S. R. N. Leijonberg en pension av 504 kronor för år.

Stockholm den 16 januari 1932.

Bertil Mogård.

R. Lundquist
i Rotebro.